

[Povl Brøndsted]

økonom, har den baggrund, der skal til rent teoretisk for at vurdere og overskue de økonomiske problemer. Til ekspertise hører også spørgsmålet om at have en erfaring, have berøringsflader dér, hvor det praktiske økonomiske liv leves. Der kan være noget farligt ved at have rådgivere, som udelukkende er rene skrivebordsteoretikere, og derfor kan det forslag, der er fremsat her, godt sætte nogle meget store spørgsmålstejn ved, om det fremover med dette forslags vedtagelse er muligt at leve op til netop kravet om den erfarne ekspertise på økonomiske områder.

Man må stille spørgsmålet, som også økonomiministeren har gjort det: kan der findes personer, der virkelig har mulighed og baggrund for at rådgive såvel ministre og regering som folketing, hvis det ikke er sådan, at de også kender forholdene dér, hvor den økonomiske hverdag leves? Umiddelbart kan man jo frygte, hvis vi snævrer det økonomiske råds formandskab ind til at blive et helt teoretisk organ, at det så ikke virkelig kan komme med ting, som betyder noget.

Vi må da heller ikke glemme, at udskiftningen af de tre personer, der udgør formandskabet, jo egentlig er sket i en ret hurtig takt. Derfor vil jeg næsten sige, at alsidigheden, sikringen af, at det ikke er specifikke interesser, der bliver varetaget af de personer, der sidder i det økonomiske råd, ligger nok i, at man sikrer, at hverken formand eller øvrige medlemmer af formandskabet sidder i for lange perioder ad gangen. Det vil give en alsidighed, hvis det er folk, der netop har tilknytning og erfaring på variable områder, der er med til at danne rådets formandskab. Derfor tror jeg da nok, at vi skal se meget på, hvilke konsekvenser et forslag af denne art vil have.

Det er også meget svært at analysere, hvor grænserne er, når der bliver sagt »uafhængige af faglige og erhvervs-mæssige organisationer og interesser«. Det er meget svært at sætte den nøjagtige grænse for, hvornår man overskrider en sådan bestemmelse. Jeg mener, vi i udvalget må tage en virkelig drøftelse af konsekvenserne og af tolkningen af den formulering, vi har dér. Det er venstres holdning, at vi ikke vil sige, at det er umuligt at leve med, men vil undersøge, om det er muligt at leve med.

Gert Petersen (SF):

Det økonomiske råd er jo en del af det etablerede samfund, det er ikke sådan de mest kætterske synspunkter, man hører fra det økonomiske råd eller dets formandskab. Det er markant, formandskabet, ved, at socialistiske økonomer aldrig har været repræsenteret i det. Men ikke desto mindre er, inden for den etablerede ramme, det økonomiske råd dog en uafhængig instans, uafhængig i forhold til regeringen. Jeg husker, hvordan forskellige ministre, gerne med ressource inden for økonomi eller finans, fra tid til anden i årenes løb har klaget over det økonomiske råd. Der var vist endda for en 7-8 år siden en økonomiminister, som talte om, at det burde nedlægges, for man havde jo regeringens økonomiske sekretariat, og hvad skulle man så med et specielt økonomisk råd.

I den situation mente jeg, og det mener jeg stadig væk, at det er værdifuldt at have det økonomiske råd som en uafhængig instans. Det økonomiske sekretariats beretninger og analyser skal jo forelægges ministeren, og de udsendes til syvende og sidst under ministerens ansvar, så selv med den bedste vilje hos de pågældende fagøkonomer må de finde sig i, at ministeren så at sige læser censur på det, de sender ud.

Det økonomiske råd skal ikke gå til en minister, skal ikke gå til nogen politisk myndighed for at udsende sine ting, og det mener jeg er en fordel. Det er en fordel, at vi har denne uafhængige instans ved siden af, uanset om man så er enig i deres analyser og konklusioner eller man ikke er det.

Men det er ejendommeligt nok, at der er blevet lagt så stor vægt på, at det økonomiske råd skulle være uafhængigt i forhold til regeringen og folketinget. Den eneste diskvalificerende ting i forbindelse med medlemskab af det økonomiske råd har hidtil været medlemskab af folketinget. Hvis man er medlem af folketinget, så kan man ikke også være medlem af det økonomiske råds formandskab, altså medlemskab af folketinget diskvalificerer. Og det skulle så sikre, eller angive i hvert fald, en uafhængighed i forhold til den politiske magt. Jeg ville også mene, at medlemskab af regeringen diskvalificerer, det ligger vel næsten i sagens natur; men man kan jo som bekendt godt være medlem af regeringen uden at være medlem af folketinget.